

ЗАТВЕРДЖУЮ

Перший проректор

Прикарпатського національного
університету імені Василя Стефаника,
доктор економічних наук, професор

Валентина ЯКУБІВ

” 13 ” червня 2025 р.

ВИТЯГ

з протоколу № 13 від 13 червня 2025 року
фахового семінару кафедри політичних наук

Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника

ПРИСУТНІ:

Монолатій І. С., доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук – голова семінару;

Липчук О. І., кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук – секретар семінару;

Марчук В. В., доктор історичних наук, професор, професор кафедри політичних наук – науковий керівник, член семінару;

Климончук В. Й., доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук, голова профспілкової організації університету, гарант даної ОНП – член семінару ;

Дерев'яно С. М., доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук – член семінару;

Доцяк І. І., кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук – член семінару;

Ломака І. І., кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук – член семінару;

Матвієнків С. М., кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук – член семінару;

Кобець Ю. В., кандидат політичних наук, доцент кафедри політичних наук – член семінару;

Москалюк М. Ф., кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук – член семінару;

Березовська-Чміль О. Б., кандидат політичних наук, доцент кафедри політичних наук – член семінару;

Геник М. А., кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук – член семінару;

Мадрига Т. Б., кандидат політичних наук, доцент кафедри політичних наук – член семінару;

СЛУХАЛИ:

1. Результати дисертаційної роботи аспіранта 4 року навчання денної державної форми навчання за спеціальністю 052 Політологія Галіпчака Володимира Дмитровича на тему: «Інституційні чинники інформаційно-безпекової політики України в умовах воєнного стану», поданої на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки за спеціальністю 052 Політологія.

Тему дисертаційної роботи «Інституційні чинники інформаційно-безпекової політики України в умовах воєнного стану» затверджено на засіданні Вченої ради Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника (протокол № 9 від 3 листопада 2020 року) та уточнена на засіданні Вченої ради Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника (протокол № 2 від 23 січня 2025 року).

Науковим керівником затверджений доктор історичних наук, професор Марчук В. В.

2. Виступ здобувача Галіпчака Володимира Дмитровича:

«Шановні присутні,

Вашій увазі пропонується дисертація на здобуття ступеня доктора філософії на тему: «Інституційні чинники інформаційно-безпекової політики України в умовах воєнного стану». На початку хочу подякувати всім за участь в обговоренні роботи на засіданні кафедри, де були висловлені певні зауваження, рекомендації та побажання щодо тексту, змісту та структури самої роботи. До тексту дисертації були внесені зміни, доповнення і корективи.

Слайд 1. Актуальність теми дослідження. Для сучасного світу притаманний динамічний розвиток інформаційних технологій (самобутні диджиталізаційні зміни), які, першою чергою, детерміновані зростанням ролі інформації в житті суспільства та держави. Останнє природно зумовлює потребу виформовування ефективних механізмів захисту інформаційного простору, що вкрай актуальне щодо збереження національної безпеки. В умовах повномасштабного вторгнення зараз та гібридної війни останніх років надзвичайно важливим є аналіз інституційних механізмів забезпечення інформаційної безпеки, їх адаптації до змінюваних загроз та імплементації найкращих міжнародних практик. Першою чергою, це пов'язане з формуванням стійкості інформаційного простору до можливих вразливостей у майбутньому й вибудовуванням сценаріїв протидії їм. Своєю чергою, актуальним також є вивчення параметризаційних особливостей в контексті генези наукових підходів до поняття інформаційної безпеки та розробки ефективних стратегій її функціонування в умовах сучасних диджиталізаційних й геополітичних загроз. Вибір теми дослідження детермінований не лише актуальністю аналізованої проблематики, а й потребою у випрацюванні ґрунтовного, комплексного й вичерпного підходу до побутування інформаційного простору України. Останній проаналізовано у межах дисертації в контексті гарантування сталого розвитку (стабільності, генези тощо) й безпеки (захисту, збереження та іншого). Своєю чергою, це продукує потребу у глибокому аналізі інституційних чинників й випрацювання ефективних стратегій щодо протидії наявним і потенційним загрозам для такого простору.

Слайд 2. Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами.

Тема пропонованого дисертаційного дослідження затверджена Вченою радою Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника. Дисертаційне дослідження здійснене на кафедрі політичних наук у рамках наукової теми кафедри та Навчально-методичного і наукового центру політичних та євроінтеграційних досліджень.

Слайд 3. Мета і завдання дослідження. *Метою роботи є комплексне та всебічне вивчення інституційних аспектів формування та реалізації інформаційно-безпекової політики України, виявлення основних проблем та викликів, що стоять перед державою у цій сфері в контексті зовнішньої агресії, а також розробка рекомендацій щодо оптимізації інституційного механізму забезпечення інформаційної безпеки на базі кращих національних та міжнародних практик.*

Досягнення вищезазначеної мети дисертаційної роботи можливе через розв'язання низки дослідницьких завдань:

– доповнити й систематизувати теоретико-методологічні засади дослідження поняття національної безпеки та її диджиталізаційний вимір у контексті інституційних чинників інформаційно-безпекової політики;

– висвітлити трансформаційні зміни категорійно-понятійного апарату інформаційно-безпекової політики України щодо його динаміки, специфіки тощо задля виокремлення кореляцій між поняттям національної та інформаційної безпеки;

– виокремити самобутню генезу поняття національних інтересів у диджиталізаційному вимірі, категоризувавши, структурувавши, вибудувавши за значущістю щодо зовнішніх/внутрішніх складників;

– відстежити особливості побутування системи інформаційного простору, диференціюючи останню щодо функційної параметризації покладених на неї питомих завдань;

– сформулювати власне визначення поняття державно-правового механізму інформаційної безпеки, проаналізувавши джерельну (нормативно-правову базу) та оцінивши ефективність наявних моделей останнього;

– проаналізувати сучасні виклики безпеці інформаційного простору України в контексті параметризаційних особливостей розгортання гібридної російсько-української війни та інформаційної агресії, яка її супроводжує;

– екстраполювати міжнародний досвід західних держав-партнерів щодо інформаційного протистояння під час гібридних й інформаційних воєн;

– ідентифікувати види наявних та потенційних загроз, продукуваних російською федерацією для України, задля формування рекомендацій до адаптації й імплементації вищезазначених практик, стратегій тощо.

Слайд 4. Об'єктом дослідження є інституційні чинники інформаційно-безпекової політики України в умовах зовнішніх загроз та впливів.

Предмет дослідження становлять процеси та закономірності формування й реалізації інформаційно-безпекової політики України з урахуванням міжнародного досвіду для боротьби проти російської агресії.

Слайд 5. Методи дослідження. Специфіка вищезазначених мети, об'єкта, предмета дослідження продукують широту спектра його методології як низки відносних системно-організованих способів аналізу. Зокрема, у дисертаційній роботі актуалізовано загально-, спеціально-наукові та філософсько-світоглядні методи дослідження. У межах останніх виділимо:

- *аналітичний метод* (використано для аналізу теоретико-методологічної (історіографії) та джерельної (нормативно-правових документів) бази дослідження, є продуктивним для локалізації стрижневих принципів, підходів та викликів інформаційно-безпекової царини);

- *емпіричний метод* (актуалізовано для збору первинних даних (під час опитування, інтерв'ю й анкетування експертів, державних службовців, представників медіа та громадськості), що висвітлюють актуальний стан інформаційної безпеки в Україні);

- *компаративний аналіз (порівняльний метод)* (репрезентативний щодо порівняння інформаційно-безпекових політик України та інших країн, наслідком чого є можливість визначення найпродуктивніших практик, стратегій та іншого й окреслення перспектив їх імплементації на українському підґрунті);

- *метод системного аналізу* (дозволив дослідити самотність інформаційної безпеки як складної системи взаємопов'язаних елементів: нормативно-правової бази, інституційної структури, механізмів взаємодії та низки зовнішніх впливів);

- *метод кейс-стаді* (застосовано для глибокого аналізу низки інформаційних атак, кіберзагроз та/або прикладів успішних стратегій, практик, кампаній тощо в царині інформаційної безпеки); *SWOT-аналіз* (використано для унаочнення функційних особливостей детермінант, які впливають на інформаційно-безпекову політику України, а також аналізу останньої в контексті розробки ефективних стратегій інформаційної безпеки);

- *метод документального аналізу* (репрезентативний у роботі з вищезазначеною джерельною базою: нормативно-правовими документами та іншим);

- *метод моделювання* (став у нагоді в процесі побудови теоретичних моделей інформаційно-безпекової політики, що можуть бути використані для прогнозування перебігу подій та аналізу потенційних сценаріїв розвитку ситуації у досліджуваній царині);

- *метод прогнозування* (використано для визначення потенційних сценаріїв розвитку інформаційно-безпекової ситуації в Україні щодо російської агресії та низки внутрішніх викликів);

- *метод контент-аналізу* (актуалізовано для ґрунтовного, комплексного вивчення інформаційного контенту, який поширюється через масмедіа, соціальні мережі, нормативно-правові документи та інші ресурси в контексті ідентифікування дезінформаційних осередків й виокремлення специфіки розповсюдження ними неправдивих даних);

- *івент-аналіз (аналіз подій)* (дозволив здійснити систематичне вивчення релевантних подій, що впливають на інформаційно-безпекову ситуацію в Україні (інциденти кібербезпеки, інформаційні кампанії, політичні заяви та інші значущі події) й продукують вибудовування причиново-наслідкових зв'язків між ними й динамікою інформаційних потоків, а також специфікою реагування на них державних і недержавних інституцій).

Отже, вищезазначені методи забезпечили фундаментальний, комплексний підхід до аналізу інституційних чинників інформаційно-безпекової політики в Україні та дозволили вивчити аналізовану проблематику на належному рівні.

Слайд 6. Наукова новизна результатів дисертаційного дослідження зумовлена комплексним, ґрунтовним вивченням самотності генези інституційних чинників інформаційно-безпекової політики України. Остання досліджена у корелятивному зв'язку з низкою викликів в умовах гібридної російсько-української війни. Зокрема, наукова робота заповнює такі лакуни у аналізованій проблематиці:

Уперше:

– комплексно досліджено підходи до розуміння інформаційної безпеки як складника національної безпеки держави й локалізовано роль і місце інституційних чинників у її функціонуванні;

– розроблено та обґрунтовано теоретичну модель інституційної взаємодії в царині інформаційної безпеки, яка враховує специфіку гібридної війни та потребу адаптації національної безпекової стратегії до змінюваних умов внутрішнього і зовнішнього середовища;

– опрацьовано широкий масив історіографії та репрезентативну джерельну базу з аналізованої проблематики задля відстеження генези інституційних чинників інформаційно-безпекової політики України та їх ролі у цьому процесі;

– запропоновано авторське визначення поняття національної безпеки та інформаційно-безпекової політики;

– ідентифіковано види наявних та потенційних загроз, продукуваних російською федерацією для України, сформовано рекомендації до адаптації й імплементації практик, стратегій тощо вищезазначеної політики;

– проведено вивчення інформаційно-безпекових практик на основі SWOT-аналізу та методів прогнозування, що дозволило визначити ключові напрями оптимізації державної політики у цій царині.

Уточнено та вдосконалено:

– теоретико-методологічні засади дослідження поняття національної безпеки

та її диджиталізаційний вимір у контексті інституційних чинників інформаційно-безпекової політики;

– категорійно-понятійний апарат такої політики щодо динаміки, специфіки тощо останнього задля виокремлення кореляцій між поняттям національної та інформаційної безпеки;

– особливості побутування системи інформаційного простору з диференціацією останньої щодо функційної параметризації покладених на неї питомих завдань.

Новий рівень отримали положення про:

– самотню генезу поняття національних інтересів у диджиталізаційному вимірі щодо їх категоризації, структуризації та іншого з вибудовуванням за значущістю щодо зовнішніх/внутрішніх складників й кореляцією з впливом законодавчих і нормативних документів на формування інформаційного простору України;

– роль інституційних чинників в процесі формування й реалізації інформаційно-безпекової політики в контексті міжнародного досвіду (інформаційного протистояння під час гібридних й інформаційних воєн) та виокремлення оптимальних моделей взаємодії між різними інституційними суб'єктами (включаючи державні органи, громадські інституції та міжнародні організації);

– ключові принципи та механізми міжнародної кооперації у галузі інформаційної безпеки, що може стати основою для розробки нових міжнародних договорів та угод, а також низки викликів безпеці інформаційного простору в контексті параметризаційних особливостей розгортання гібридної російсько-української війни й інформаційної агресії, яка її супроводжує.

Слайд 7. Практичне значення одержаних результатів полягає у можливості використання її наукових здобутків у навчальному процесі (зокрема, лекційних, семінарських заняттях, контрольних роботах, іспитах тощо у закладах вищої освіти). Поза тим, дані дисертаційного дослідження можуть бути актуалізовані під час розробки навчальних курсів з низки політологічних,

соціологічних та інших дисциплін. Зокрема, за такими напрямками підготовки як «Національна безпека», «Політологія», «Міжнародні відносини», «Європейські студії», «Інформаційна безпека» та інші. Окрім того, його результати доцільно використати для створення навчальних підручників, посібників, методичних рекомендацій тощо, а також під час написання кваліфікаційних наукових праць. Також матеріали наукової роботи покликані сприяти подальшому розвитку та безпосередньому внеску в посилення національної безпеки України, формування стійкості інформаційного простору до зовнішніх та внутрішніх викликів, а також у забезпеченні сприятливих умов для розвитку інформаційного суспільства в країні.

Слайд 8. Апробація результатів дисертаційного дослідження. Основні положення та результати дисертаційної роботи було обговорено на засіданнях кафедри політичних наук Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника. Вони також представлені в доповідях на таких конференціях: III Всеукраїнській науково-практичній конференції «Політичні процеси сучасності : глобальний та регіональний вимір» (м. Івано-Франківськ, 27–28 травня 2021 р.); Всеукраїнській науково-практичній конференції «Теоретичні та практичні аспекти політичного розвитку в Україні і світі в умовах повномасштабної російсько-української війни (пам'яті Любомири Мандзій)» (м. Львів, 10 травня 2023 р.); IX Міжнародній науково-практичній конференції «Практичні та теоретичні питання розвитку науки та освіти» (м. Львів, 29–30 жовтня 2023 р.); X Міжнародній науково-практичній конференції «Пріоритетні шляхи розвитку науки і освіти» (м. Львів, 29–30 листопада 2023 р.).

Публікації. За темою дисертаційної роботи опубліковано 13 наукових праць, з них – 6 статей у наукових фахових виданнях України, 1 стаття – у науковому фаховому виданні інших держав, включеному до Web of Science, 6 статей, які додатково відображають наукові результати дисертації.

Слайд 9. Структура й обсяг дисертаційної роботи. Дисертація складається зі вступу, трьох розділів, що поділяються на дев'ять підрозділів, висновків, списку використаних джерел та літератури, який налічує 395 позицій, з них 81-на – іноземними мовами і 7-ми додатків. Загальний обсяг дисертації – 254 сторінки, з

них основний текст – 179.

Згідно з поставленими дослідницькими завданнями зроблені загальні **ВИСНОВКИ**.

Слайд 10. Доповнено й систематизовано теоретико-методологічні засади дослідження поняття НБ та її диджиталізаційний вимір у контексті інституційних чинників ІБП; б) висвітлено трансформаційні зміни категорійно-понятійного апарата вищезазначеної політики щодо динаміки, специфіки тощо останнього й виокремлено кореляції між поняттям НБ та ІБ; в) локалізовано самотутню генезу поняття НІ у диджиталізаційному вимірі й категоризовано, структурувано та інше, вибудовано за значущістю щодо зовнішніх/внутрішніх складників; г) відстежено особливості побутування системи ІПр, диференційовано останню щодо функційної параметризації покладених на неї питомих завдань; г) досліджено та сформульовано власне визначення поняття ДПМ ІБ шляхом аналізу джерельної (нормативно-правової бази) та оцінки ефективності наявних моделей останнього; д) проаналізовано сучасні виклики безпеці ІПр України в контексті параметризаційних особливостей розгортання гібридної російсько-української війни та інформаційної агресії, яка її супроводжує; е) екстрапольовано міжнародний досвід західних держав-партнерів щодо інформаційного протистояння під час гібридних й ІВ; є) ідентифіковано види наявних та потенційних загроз, продукованих рф для України, задля формування рекомендацій до адаптації й імплементації вищезазначених практик, стратегій тощо.

Слайд 11. Проведений аналіз історіографії засвідчив специфіку феномена ІБП та локалізував його співвіднесеність з низкою інституційних чинників в умовах воєнного стану, виявивши лакунізовану природу цієї проблематики. Мовиться про інтегровану, дискурсивну та інші особливості природи останньої, що, закономірно продукує потребу у її фундаментальному аналізі в контексті сучасних політологічних досліджень. Натомість продукування високорівневої захищеності, питомої для НІ, виформовує належні умови для сталого, динамічного й планомірного розвитку громадянина, суспільства та держави, що є стрижневим

завданням ІБП. Прикметно, що головною умовою побутування останньої виступає пріоритет несилових шляхів захисту НІ (цінностей, культурної й історичної пам'яті та інших здобутків), які є її підґрунтям. У такому контексті безпеку доцільно розглядати інтегративним утворенням, концептом, у якому акумульовано всі сфери життєдіяльності суспільства, де стрижневою є інформаційна.

Подана низка визначень та історично-концептуальних підходів до поняття НБ природно спричинила потребу у репрезентації універсалізованої авторської дефініції. У межах останньої НБ позиціонуємо багат шаровим концептом, що охоплює комплекс життєво важливих інтересів громадянина, суспільства та держави від внутрішніх/зовнішніх загроз. При цьому НБ є комплексною полісистемою, функціонування якої вимагає скоординованого підходу у вищезазначених царинах, а також гнучкого, оперативного, динамічного тощо реагування на поточні реалії, виклики та загрози. До цієї полісистеми входить не лише поточне реагування на наявні загрози й виклики, а й стратегічне планування, метою якого є випередження таких проблем й превентивне їх подолання.

Слайд 12. Теоретичні підходи (територіальний, соціальний або інтелектуально-комунікативний публічно-правовий, стратегічний, екологічний) підтверджують, що сутність територіальної громади є багатовимірною і не може обмежуватися лише одним аспектом. Кожен з цих підходів уможливорює розуміння складних процесів на місцевому рівні. Вони охоплюють соціальні взаємодії, економічне та екологічне планування, що є ключовими напрямками для сталого розвитку і покращення якості життя громадян. Симбіоз різних підходів дозволяє створити комплексне уявлення про територіальну громаду, охоплюючи соціальні, економічні, екологічні та управлінські аспекти. Це сприяє збалансованому розвитку громад, враховуючи потреби їхніх мешканців.

Слайд 13. Своєю чергою, ІВ є актуальною проблемою сучасного світу, що продукує потребу у низці змін нормативно-правової бази, виконавчих механізмах та іншому. Зокрема, першою чергою, доцільно виструнчити концепцію НБ, доктрину ІБ, а також стратегію інформаційної боротьби. Водночас, Україна інтенсивно розробляє і впроваджує передовий досвід зарубіжних партнерів,

продуктивно адаптуючи його (досвід) на своєму підґрунті: розробляючи і впроваджуючи нормативно-правові, соціальні та інші ініціативи, пов'язані з ІБ. Також відзначимо бурхливу міжнародну діяльність українського уряду: укладення низки угод, договорів та іншого, які впливають на ІБ. Вищезазначені документи суголосні диджиталізаційним трендам, викликам, небезпекам та іншому, які стоять перед сучасною демократичною державою, якою є Україна.

Слайд 14. Також заслуговує на увагу бурхливий розвиток ефективних, сучасних та інноваційних механізмів впровадження окреслених ініціатив та контроль їх трансформаційних змін. При цьому важливу роль, природно, відіграють інституційні чинники (державні інституції): СБУ, Міноборони України, МВС та інші, повноваження яких дотичні до питань ІБ. Прикметно, що динамічні зміни у глобальному та регіональному геополітичних дискурсах продукують потребу у постійному перегляді та вдосконаленні української законодавчої та нормативно-правової бази задля ефективного реагування на нові виклики, ІБ глобалізованого світу.

Саме тому актуальним є комплексний, фундаментальний та ґрунтовний підхід й злагоджена, інтенсивна взаємодія діяльності інституційних чинників (державних інституцій). Разом з тим згаданий ІПр позиціоновано нами стрижневим складником НБ (зокрема, розвитку ІБ), що продукує його відкритість як полісистеми, готової до змін (постійної генези, інтенсивної диджиталізації) задля зменшення впливу людського фактора на побутування ІТТ. При цьому підкреслено вагу комплексу безпекових заходів задля планомірного, поступового й логічного розвитку ІПр, що стосується, першою чергою, генези нормативно-правової бази, експонентного підвищення рівня міжінституційної координації, а також інтегрування інноваційних ІТ.

Слайд 15. Вищезазначене стало підґрунтям для розуміння ІБП як дотичної до окремих аспектів організаційної культури та поведінки, у які входить робота з кадрами (навчання, підвищення кваліфікації, перепідготовка) та розробка етичних норм (стандартів, принципів та іншого) управління інформацією. При цьому її основною метою є не лише технічний захист даних, а й продукування стійкості та

відповідального ставлення до ІР серед громадян та державних службовців. Підкреслено адаптивність ІБП – властивість, що полягає у інтенсифікації видозмін диджиталізаційного складника розвитку НБ (зокрема, ІБ).

Це, природно, вимагає самобутнього підходу, базованого на протидії інформаційним загрозам агресивної політики рф. У межах останньої ворогом актуалізовано комплекс заходів, механізмів, стратегій, кампаній тощо, які мають за мету занапастити ІПр України кібератаками, мізінформацією, дезінформацією та пропагандою, що актуалізують російські наративи. Значущим у цьому контексті вважаємо осягнення глибини, складності, структури й динаміки функціонування вищезазначених викликів, загроз, небезпек. Останні інтенсифікують українські стратегії, механізми тощо продукування НБ (зокрема, ІБ), актуалізуючи потребу у їх регулярній оцінці та вдосконаленні заходів, форм, методів та тому подібного ІБП задля підтримання стабільності, належного функціонування держави в ІПр.

Слайд 16. Увиразнено актуальність низки вищезазначених питань у полісистемі НБ: захисту ІПр України та її інформаційного суверенітету як динамічного, диференційованого тощо процесу, а також специфіку диференціації останнього в широкому спектрі викликів / загроз / небезпек. Постульовано, що вищезазначені детермінанти, на жаль, є узвичаєними для побуту українських громадян, що дало змогу акцентувати на значущості не лише локального (цього рівня – рівня громадянина), а й державного (національного рівня) у СПБ. Акцентовано на тому, що функціонування останньої зумовлене вагомністю інформаційної агресії рф: мізінформації, дезінформації, пропаганди й кіберзагроз. Першою чергою, це дозволило спостерегти експонентне адаптування українського суспільства до вищезазначених загроз у проміжку 2022–2024 років. Мовиться про низку стратегій, механізмів та іншого на державному рівні та радикальне зменшення споживання контенту ворога, тенденцію до переходу на українську мову у побуті частини російськомовних громадян та інші віхи генези ІПр України.

Слайд 17. Підкреслено, що аналіз ІВ, продукованої рф проти України репрезентативний щодо потужної інноваційної ролі медіа як інструментарію інтенсифікації політичного дискурсу (тут – стратегій, механізмів, комунікаційною

специфіки тощо) влади (зокрема, державних інституцій). Також звернено увагу на стрижневу особливість використання такого засобу (медіа) ворогом, яка полягає у національній і мовній картинах світу, засобу конструювання онтологічної реальності (тут – низки політичних лакун, реалій та іншого).

Зокрема, зменшення рівня впливу мізінформації, дезінформації та пропаганди рф продуковане інтенсифікацією комунікації з громадськістю (громадянами на території України та поза її межами) й актуалізацією зворотного зв'язку, що є питомим для об'єктивної репрезентації нашої держави у світі. Своєю чергою, цей процес доцільно вибудувати шляхом: а) *посилення медійної присутності* (контроль над репрезентованими даними, що продукує підтримку міжнародного співтовариства); б) *активного використання соціальних мереж* (надання доступної інформації широкій аудиторії й можливість висвітлення власної позиції та її донесення населенню); в) *належно вибудованої комунікації з міжнародною спільнотою* (утворення коаліцій, набуття партнерської підтримки та обопільна протидія інформаційним кампаніям рф) тощо.

Слайд 18. Важливим складником є досвід ЄС у царині розвитку ІІ як інструмента протидії російській інтервенції не лише територіального, а й ІІр нашої країни. Саме тому продукована нашим урядом інформаційна стратегія має наріжне значення для успішного інтегрування України у ЄС та гарантування стабільності її ІІр. Мовиться про продуктивну взаємодію, об'єднання навколо спільної мети тощо низки різноманітних інституційних суб'єктів (першою чергою, державних), які мають виформувати динамічний, актуальний та сучасний зворотний зв'язок, вплинувши на формування та актуалізацію Стратегії ІІ.

У межах останньої доцільно актуалізувати кібербезпекові, антидезінформаційні та інші заходи, а також інтенсифікувати міжнародні відносини як джерело досвіду й натхнення для інтегрування безпекових заходів й полісистем. Своєю чергою, вищезазначене суголосне тій стрижневій ролі інформації (даних) та потреби у її обробці, актуальній в межах соціального контракту сучасного інформаційного українського суспільства. Характерно, що

має превалювати ресурсний підхід до даних з активним впровадженням диджиталізаційних змін.

Відтак, низка стратегій, концепцій та ініціатив тощо засвідчує готовність України до розвитку у обраному цивілізаційному векторі: підкреслюючи те, що країна не лише протистоїть російським інформаційним кампаніям (зокрема, інтегрованим ними нарративам), а й виформовує власний. Такий український нарратив має на меті підтримку внутрішнього гомеостазу й інтенсифікацію міжнародних відносин з набуттям всіх параметризаційних властивостей сучасної демократичної держави. Так, попри обмеженість наявних ІР, низку проблем економічного, соціокультурного та іншого планів, що пов'язані з війною, Україна виявляє рішучість, незламність та цілеспрямованість своєї європейської самоідентифікації.

Дякую за увагу! Відповім на ваші запитання.

3. Запитання до здобувача по темі дисертації ставили:

доктор політичних наук, професор Климончук В. Й. – «Які основні методи дослідження Ви використовували для аналізу інституційних чинників інформаційно-безпекової політики України?»

доктор політичних наук, професор Монолатій І. С. – «Які інституційні чинники, на Вашу думку, відіграють ключову роль у забезпеченні інформаційної безпеки України в умовах воєнного стану?»

кандидат політичних наук, доцент Березовська-Чміль О. Б. – «Яку роль відіграє державний механізм регулювання інформаційної безпеки України, зокрема щодо протидії інформаційним атакам?»

кандидат політичних наук, доцент Ломака І.І. – «Як SWOT-аналіз допоміг Вам визначити сильні та слабкі сторони інформаційно-безпекової політики України?»

кандидат політичних наук, доцент Матвієнків С. М. – «Які міжнародні практики щодо захисту інформаційного простору, на Вашу думку, можуть бути ефективно адаптовані для України?»

До доповіді було задано 5 запитань, на які здобувач дав правильні та ґрунтовні відповіді

4. Виступили:

доктор політичних наук, професор Климочук В. Й. «Досвід демократичних країн показує, що інформаційна безпека є ключовим елементом національної безпеки. В Україні, особливо в умовах воєнного стану, ця сфера потребує системних реформ та посилення інституційного потенціалу. У своїй дисертаційній роботі здобувач ґрунтовно проаналізував взаємозв'язок між інституційними механізмами державного управління та інформаційною безпекою. Важливо відзначити, що дослідження містить авторські пропозиції щодо вдосконалення державної інформаційної політики та протидії дезінформаційним кампаніям. Здобувачем також внесено корективи до дисертації відповідно до зауважень, висловлених на засіданні кафедри. Загалом, робота Галіпчака В.Д. є важливим науковим внеском у сферу інформаційної безпеки та відповідає вимогам спеціальності 052 Політологія».

доктор політичних наук, професор Дерев'янюк С. М. : «Інформаційна безпека є однією з найважливіших складових державної стійкості. Дисертація здобувача містить ретельний аналіз загроз інформаційному простору України та можливих шляхів їх подолання. Важливим аспектом роботи є дослідження державно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки та пропозиції щодо його вдосконалення. Автор продемонстрував високий рівень наукової підготовки, використав широкий спектр джерел та методів дослідження. Дисертаційне дослідження Галіпчака В.Д. відповідає всім вимогам до наукових робіт такого рівня».

доктор політичних наук, професор Монолатій І.С. : « Дослідження підтверджує необхідність удосконалення нормативно-правової бази та розширення міжнародного співробітництва у сфері інформаційної безпеки. Автор успішно провів SWOT-аналіз української інформаційної політики, що дозволило визначити ключові виклики та потенційні загрози. Дисертація є комплексним дослідженням, яке поєднує теоретичний аналіз із практичними рекомендаціями

щодо забезпечення інформаційної безпеки України. Особливу увагу автор приділяє проблемі дезінформаційних атак та засобам їхньої нейтралізації. Це дослідження буде корисним не лише для наукової спільноти, а й для державних органів, які займаються питаннями інформаційної політики. Важливо, що здобувач підкріпив свої висновки емпіричними даними та міжнародним досвідом, що свідчить про високий рівень наукової зрілості».

кандидат політичних наук, доцент Кобець Ю. В.: «Дисертаційне дослідження Галіпчака Володимира Дмитровича присвячене надзвичайно актуальній темі – забезпеченню інформаційної безпеки України в умовах воєнного стану. Автором проведено глибокий аналіз інституційних чинників інформаційно-безпекової політики, що дозволило розкрити механізми державного регулювання інформаційного простору та окреслити ключові виклики й загрози у цій сфері.

Важливо відзначити, що здобувач дослухався до висловлених зауважень та відповідним чином доопрацював дисертаційну роботу:

- у розділі 1.2.2 було чіткіше визначено межі між поняттями національної та інформаційної безпеки, уточнено авторське визначення цих категорій, що сприяло кращому розумінню взаємозв'язку між ними;

- також у розділі 2.3. було розширено аналіз державно-правового механізму інформаційної безпеки, додано необхідні посилання на офіційні нормативно-правові акти, що підвищило рівень достовірності викладеного матеріалу;

- окремо варто підкреслити внесені зміни в розділ 3.1., де було деталізовано класифікацію загроз інформаційній безпеці, що дозволило більш системно розглядати гібридні виклики для України;

- автор доповнив аналіз міжнародного досвіду боротьби з інформаційними загрозами конкретними прикладами з практики ЄС та НАТО, що зробило дослідження більш прикладним та інформативним;

- у висновках роботи автор більш чітко структурував отримані результати відповідно до поставлених у вступі завдань, що значно покращило логічну завершеність дослідження.

Враховуючи всі внесені корективи, можна зробити висновок, що дисертація є самостійним, оригінальним дослідженням, яке відповідає всім вимогам до наукових робіт за спеціальністю 052 Політологія. Наукові результати роботи мають як теоретичне, так і практичне значення, що робить її цінним внеском у розвиток досліджень з політології та інформаційної безпеки України».

Кандидат політичних наук, доцент Матвієнків С. М.: «Дисертація Галіпчака Володимира Дмитровича є ґрунтовним дослідженням інституційних аспектів інформаційно-безпекової політики України. У роботі розглянуто як теоретичні, так і практичні аспекти забезпечення інформаційної безпеки, що дозволило не лише проаналізувати існуючі проблеми, а й запропонувати конкретні рекомендації щодо їх вирішення. Важливо, що здобувач використовував комплексний підхід до дослідження, поєднуючи різні методологічні підходи та спираючись на широкий спектр наукових джерел. Загалом наукова новизна основних положень, висновків і рекомендацій дисертаційного дослідження є аргументованою та переконливою. Їх достовірність підтверджується викладом і не викликає заперечень. Логічними, достовірними та достатньо обґрунтованими є узагальнення та висновки дисертанта по всьому тексту роботи. Загальні висновки містять узагальнення, які відповідають ключовим завданням роботи, розкривають її новизну та практичну значущість. Позитивно, що вони здебільшого оприлюднені в опублікованих працях Галіпчака В. Д.

Під час попереднього обговорення дисертаційного дослідження було висловлено певні побажання та зауваження. Варто відзначити, що здобувач врахував рекомендації та доопрацював свою наукову роботу:

- у вступі зустрічалися складні конструкції, що могли ускладнювати сприйняття тексту. Наприклад, термін «модерна ідеологічна полісистема» не є загальноприйнятим у політичній науці. Автор погодився з цією критикою та вніс відповідні зміни: термін було пояснено в контексті дослідження, а формулювання спрощено для кращого розуміння читачами;

- Було виправлено кілька граматичних та стилістичних неточностей у тексті. Наприклад, на с. 62 складне формулювання щодо політичного процесу

регулювання інформаційної політики було спрощене для кращої зрозумілості. На с. 143 слово «безпековий» було замінено на більш доречно в контексті «захисний». Також на с. 215 було скорочено і спрощено надто довге речення, що раніше перевантажувало текст термінологією.

- окремо слід відзначити роботу здобувача над розділом 3.3., де аналізуються міжнародні підходи до інформаційної безпеки. Було розширено перелік прикладів, наведено конкретні кейси з досвіду європейських країн та НАТО, що зробило дослідження більш цілісним та аргументованим.

- здобувач доповнив аналіз державно-правового механізму інформаційної безпеки, включивши посилання на додаткові нормативні акти, що підвищило рівень наукової достовірності роботи;

- у висновках автор уточнив відповідність висновків до завдань, поставлених у вступі. Тепер структура висновків чітко відображає логіку дослідження та його результати, що значно покращило завершеність роботи.

Таким чином, дисертація аспіранта Галіпчака В. Д. на тему «Інституційні чинники інформаційно-безпекової політики України в умовах воєнного стану» відповідає вимогам «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (зі змінами), внесеними згідно з Постановою Кабінету Міністрів України від 21 березня 2022 року № 341 (зі змінами), вимогам до оформлення дисертації, затвердженим Наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40 (зі змінами) й може бути допущена до захисту».

Загальна характеристика дисертації – позитивна.

5. Виступ наукового керівника Марчука В.В., доктора історичних наук, професора:

Актуальність дисертаційного дослідження Галіпчака В.Д. полягає у необхідності зміцнення інституційних механізмів інформаційної безпеки України, що є невід’ємним чинником національної безпеки держави. Робота

містить науково обґрунтовані положення щодо адаптації національної інформаційної політики до сучасних загроз, що дає змогу покращити ефективність державно-політичного управління у цій сфері.

Політико-правовий характер дисертації обумовив основні її параметри: структуру, мету та завдання, об'єкт і предмет, наукову новизну та практичне значення отриманих результатів, які є науково обґрунтованими. Відповідно до поставленої мети, дисертант доклад чимало зусиль до створення повноцінної джерельної бази дослідження, що представлена всіма основними видами джерел. Репрезентативність джерельної бази, а також здобуті дисертантом знання і навички у застосуванні методів пошуку та аналізу джерел, забезпечили можливість здійснити комплексний аналіз інституційних чинників інформаційно-безпекової політики України в умовах воєнного стану, що дозволяє оцінити їхню ефективність, визначити основні виклики та сформулювати стратегічні підходи до посилення інформаційної безпеки держави. Положення, висновки й узагальнення автора належним чином аргументовані й логічно вмотивовані. Одержані результати є достовірними, науково обґрунтованими і в сукупності розкривають досліджувану важливу наукову проблему.

Науково-практичне значення отриманих результатів детерміноване можливістю використання матеріалів, висновків, результатів, додатків та іншого у низці подальших гуманітарних студій з політології, соціології, культурології, історії культури, культурній антропології, прикладної лінгвістики, соціолінгвістики та в органах владного управління на регіональному, місцевому та державному рівнях. Також вищезазначені дані репрезентативні щодо вивчення політичних практик, стратегій та іншого у межах інформаційно-безпекової політики (зокрема, генези політичної думки, стратифікованої політичним дискурсом). Окрім того, ідеї, представлені у науковій роботі, унаочнюють трансформаційні зміни сучасних політичних досліджень щодо тенденції до інтеграції гуманітарних наук (зокрема, міжпредметного складника українського модерного державотворення, належного врядування і тому подібного). Також матеріали наукової роботи покликані сприяти подальшому

розвитку та безпосередньому внеску в посилення національної безпеки України, формування стійкості інформаційного простору до зовнішніх та внутрішніх викликів, а також у забезпеченні сприятливих умов для розвитку інформаційного суспільства в країні.

Основні положення та висновки дисертації відображено у 13 наукових публікаціях автора: з них – 6 наукових статей у наукових фахових виданнях України, віднесених до категорії “Б”, 1 стаття – у науковому фаховому виданні інших держав, включеному до Web of Science, 6 публікацій – у збірниках матеріалів, статей і тез доповідей всеукраїнських і міжнародних науково-практичних конференцій.

Все це дозволяє стверджувати, що дисертаційне дослідження «Інституційні чинники інформаційно-безпекової політики України в умовах воєнного стану» В. Д. Галіпчака є самостійною, завершеною працею і свідчить про належну кваліфікацію її автора. Виконана робота за своїм науково-теоретичним рівнем, актуальністю та новизною сформульованих і розв’язаних завдань, обґрунтованістю основних положень і висновків, науковою та практичною значущістю відповідає вимогам Спеціальності 052 Політологія та вимогам нормативних актів. Подана дисертаційна робота є завершеною працею, в якій отримано нові обґрунтовані результати, що мають наукову новизну, теоретичне та практичне значення, рекомендована до захисту в разовій спеціалізованій вченій раді з присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки за спеціальністю 052 Політологія».

6. В обговоренні дисертаційної роботи взяли участь: Доктор політичних наук, професор кафедри політичних наук Климончук В.Й., професор кафедри політичних наук Дерев’янка С.М., кандидат політичних наук, доцент кафедри політичних наук Москалюк М. Ф., кандидат політичних наук, доцент кафедри політичних наук Матвієнків С. М., кандидат політичних наук, доцент кафедри політичних наук Березовська-Чміль О.Б., кандидат історичних наук, доцент кафедри політичних наук Генік М. А., кандидат політичних наук, доцент кафедри політичних наук Доцяк І. І., кандидат політичних наук, доцент Ломака І.І.

Заслухавши публічну презентацію наукових результатів дисертації Галіпчака Володимира Дмитровича та обговоривши її на фаховому семінарі кафедри політичних наук прийнято наступні висновки щодо дисертації.

7. Висновок про перевірку дисертацій та наукових публікацій здобувачів на виявлення порушення академічної доброчесності з наданням (до витягу додається довідка за підписом проректора з наукової роботи університету).

УХВАЛИЛИ:

ПРИЙНЯТИ такий висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації:

Висновок

**наукового фахового семінару кафедри політичних наук
Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника
про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів
дисертації «Інституційні чинники інформаційно-безпекової політики
України в умовах воєнного стану»
здобувача ступеня доктора філософії за спеціальністю
052 Політологія (галузь знань 05 Соціальні та поведінкові науки)**

1. Актуальність теми дослідження. Для сучасного світу притаманний динамічний розвиток інформаційних технологій (самобутні диджиталізаційні зміни), які, першою чергою, детерміновані зростанням ролі інформації в житті суспільства та держави. Останнє природно зумовлює потребу виформовування ефективних механізмів захисту інформаційного простору, що вкрай актуальне щодо збереження національної безпеки. В умовах повномаштабного вторгнення зараз та гібридної війни останніх років надзвичайно важливим є аналіз інституційних механізмів забезпечення інформаційної безпеки, їх адаптації до змінюваних загроз та імплементації найкращих міжнародних практик. Першою чергою, це пов'язане з формуванням стійкості інформаційного простору до можливих вразливостей у майбутньому й вибудовуванням сценаріїв протидії їм.

Своєю чергою, актуальним також є вивчення параметризаційних особливостей в контексті генези наукових підходів до поняття інформаційної безпеки та розробки ефективних стратегій її функціонування в умовах сучасних диджиталізаційних й геополітичних загроз.

Вибір теми дослідження детермінований не лише актуальністю аналізованої проблематики, а й потребою у випрацюванні ґрунтовного, комплексного й вичерпного підходу до побутування інформаційного простору України. Останній проаналізовано у межах дисертації в контексті гарантування сталого розвитку (стабільності, генези тощо) й безпеки (захисту, збереження та іншого). Своєю чергою, це продукує потребу у глибокому аналізі інституційних чинників й випрацювання ефективних стратегій щодо протидії наявним і потенційним загрозам для такого простору.

2. Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Тема пропонованого дисертаційного дослідження затверджена Вченою радою Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника. Дисертаційне дослідження здійснене на кафедрі політичних наук у рамках наукової теми кафедри та Навчально-методичного і наукового центру політичних та євроінтеграційних досліджень.

3. Наукова новизна. Особистий внесок здобувача в отриманні наукових результатів. Наукова новизна дослідження зумовлена комплексним, ґрунтовним вивченням самотності генези інституційних чинників інформаційно-безпекової політики України. Остання досліджена у корелятивному зв'язку з низкою викликів в умовах повномасштабної та гібридної російсько-української війни.

Особистий внесок здобувача репрезентований актуалізацією широкого спектра історіографії й джерельної бази, які, своєю чергою, дозволили комплексно дослідити підходи до розуміння інформаційної безпеки як складника національної безпеки держави. Окрім того, вищезазначене стало підґрунтям для локалізації ролі і місця інституційних чинників у функціонуванні такої політики й формулювання авторського визначення поняття національної безпеки та інформаційно-безпекової політики. Також розроблено та обґрунтовано теоретичну модель інституційної

взаємодії в сфері інформаційної безпеки, яка враховує специфіку гібридної війни та потребу адаптації національної безпекової стратегії до змінюваних умов внутрішнього і зовнішнього середовища. Поза тим, актуалізовано нестандартний підхід до формулювання і вирішення дослідницьких завдань, використання інноваційної методології для їх розв'язання, а також висвітлено самотність генези інституційних чинників інформаційно-безпекової політики. Теоретичні та практичні результати, які виносяться на захист, отримані автором самостійно, є достовірними, об'єктивними й відтворюваними.

4. Теоретичне та практичне значення результатів дисертації.

Отримані в ході дослідження висновки викликають зацікавленість як у науково-теоретичному, так і в практичному аспектах можливістю їх використання у:

– науково-дослідницькій сфері – для дослідження проблем теорії та практики, сутності та механізмів вивчення політичних практик, стратегій та іншого у межах інформаційно-безпекової політики (зокрема, генези політичної думки, стратифікованої політичним дискурсом). Окрім того, ідеї, представлені у науковій роботі, унаочнюють трансформаційні зміни сучасних політичних досліджень щодо тенденції до інтеграції гуманітарних наук (зокрема, міжпредметного складника українського модерного державотворення, належного врядування і тому подібного). Щодо останнього, то представлене дисертаційне дослідження репрезентативне в контексті побутування соціокультурного складника розуміння інформаційної безпеки як детермінанти національної безпеки держави й ролі і місця інституційних чинників у її функціонуванні.

– навчальному процесі – під час розробки навчальних курсів з низки політологічних, соціологічних та інших дисциплін. Зокрема, за такими напрямками підготовки як «Національна безпека», «Політологія», «Міжнародні відносини», «Європейські студії», «Інформаційна безпека» та інші. Окрім того, його результати доцільно використати для створення навчальних підручників, посібників, методичних рекомендацій тощо, а також під час написання кваліфікаційних наукових праць..

– правотворчості – сформульовані автором пропозиції можуть бути використані у законопроектній діяльності з метою модернізації чинного законодавства з питань національної безпеки та інформаційного захисту.

Також матеріали наукової роботи покликані сприяти подальшому розвитку та безпосередньому внеску в посилення національної безпеки України, формування стійкості інформаційного простору до зовнішніх та внутрішніх викликів, а також у забезпеченні сприятливих умов для розвитку інформаційного суспільства в країні.

5. Ступінь новизни основних результатів дисертації порівняно з відомими дослідженнями аналогічного характеру

Уперше:

– комплексно досліджено підходи до розуміння інформаційної безпеки як складника національної безпеки держави й локалізовано роль і місце інституційних чинників у її функціонуванні;

– розроблено та обґрунтовано теоретичну модель інституційної взаємодії в царині інформаційної безпеки, яка враховує специфіку гібридної війни та потребу адаптації національної безпекової стратегії до змінюваних умов внутрішнього і зовнішнього середовища;

– опрацьовано широкий масив історіографії та репрезентативну джерельну базу з аналізованої проблематики задля відстеження генези інституційних чинників інформаційно-безпекової політики України та їх ролі у цьому процесі;

– запропоновано авторське визначення поняття національної безпеки та інформаційно-безпекової політики;

– ідентифіковано види наявних та потенційних загроз, продукованих російською федерацією для України, сформовано рекомендації до адаптації й імплементації практик, стратегій тощо вищезазначеної політики;

– проведено вивчення інформаційно-безпекових практик на основі SWOT-аналізу та методів прогнозування, що дозволило визначити ключові напрями оптимізації державної політики у цій царині.

Уточнено та вдосконалено:

– теоретико-методологічні засади дослідження поняття національної безпеки

та її диджиталізаційний вимір у контексті інституційних чинників інформаційно-безпекової політики;

– категорійно-понятійний апарат такої політики щодо динаміки, специфіки тощо останнього задля виокремлення кореляцій між поняттям національної та інформаційної безпеки;

– особливості побутування системи інформаційного простору з диференціацією останньої щодо функційної параметризації покладених на неї питомих завдань.

Новий рівень отримали положення про:

– самобутню генезу поняття національних інтересів у диджиталізаційному вимірі щодо їх категоризації, структуризації та іншого з вибудовуванням за значущістю щодо зовнішніх/внутрішніх складників й кореляцією з впливом законодавчих і нормативних документів на формування інформаційного простору України;

– роль інституційних чинників в процесі формування й реалізації інформаційно-безпекової політики в контексті міжнародного досвіду (інформаційного протистояння під час гібридних й інформаційних воєн) та виокремлення оптимальних моделей взаємодії між різними інституційними суб'єктами (включаючи державні органи, громадські інституції та міжнародні організації);

– ключові принципи та механізми міжнародної кооперації у галузі інформаційної безпеки, що може стати основою для розробки нових міжнародних договорів та угод, а також низки викликів безпеці інформаційного простору в контексті параметризаційних особливостей розгортання гібридної російсько-української війни й інформаційної агресії, яка її супроводжує.

6. Використання результатів роботи. Висновки та результати роботи можуть бути застосовані при розробці навчальних програм для напрямів «Політологія», «Національна безпека», «Міжнародні відносини», «Європейські студії», «Інформаційна безпека», «Державне управління» та у викладанні дисциплін, таких як «Політичні інститути та політичні процеси», «Публічна

політика», «ЗМІ», «Інформаційна безпека», «Національна безпека», «Державне управління та місцеве самоврядування», «Політичний менеджмент», «Державна політика». Крім того, матеріали роботи можуть бути корисними для створення підручників та навчально-методичних посібників.

7. Особиста участь автора. Дисертаційна робота виконана здобувачем самостійно з використанням новітніх здобутків національної та зарубіжної політичної науки, викладені в ній положення, узагальнення та висновки ґрунтуються на власних дослідженнях автора (за темою дисертаційної роботи підготовлено шість наукових статей, які опубліковані у наукових фахових виданнях України, віднесених до категорії “Б”, 1 стаття у науковому фаховому виданні інших держав, включеному до Web of Science, а також тези виступів на наукових конференціях, що засвідчують апробацію матеріалів дисертаційного дослідження).

Дисертаційна робота виконана на кафедрі політичних наук Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, науковий керівник: доктор історичних наук, професор Марчук В.В.

Робота є результатом самостійних досліджень Галіпчака В. Д.

8. Перелік публікацій за темою дисертації. За результатами досліджень опубліковано 13 наукових праць, у тому числі:

6 статей у наукових фахових виданнях України;

1 стаття у науковому фаховому виданні інших держав, включеному до Web of Science

4 тези доповідей в збірниках матеріалів конференцій;

2 статті в інших наукових виданнях.

Статті в наукових виданнях,

включених до переліку наукових фахових видань України:

1. Галіпчак В. Інформаційна війна як складова гібридної війни в умовах російської агресії. *Вісник Прикарпатського університету. Політологія.* 2023. №15. С. 26-32.

DOI: <https://doi.org/10.32782/2312-1815/2024-1-4>

URL: <http://politicus.od.ua/index.php/2023-ukr?id=64>

Ключові слова: інформаційна війна, гібридна війна, російська агресія, цілі інформаційної війни, методи ведення інформаційної війни

2. Галіпчак В. Інституційні чинники інформаційної політики євроінтеграції України: безпековий вимір. *Політикус*. 2023. №3. С. 97-102.

DOI <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2023-3.17>

URL: <http://politicus.od.ua/index.php/2023-ukr?id=64>

Ключові слова: інституційні чинники, інформаційна політика, інформаційний простір, євроінтеграція, безпека, російська агресія.

3. Галіпчак В. Безпека інформаційного простору України в умовах російської агресії на сучасному етапі: основні завдання та виклики. *Науковий журнал «Регіональні студії»*, 2023. №34. С. 81-85.

DOI <https://doi.org/10.32782/2663-6170/2023.34.13>

URL: <http://regionalstudies.uzhnu.uz.ua/index.php/34>

Ключові слова: інформаційний простір, інформаційна безпека, кібератаки, дезінформація, маніпуляція.

4. Галіпчак В. Трансформація інформаційного простору України під впливом російської агресії: зміни та виклики. *Політикус*. 2023. №4. С. 26-31.

DOI <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2023-4.4>

URL: <http://politicus.od.ua/index.php/2023-ukr?id=65>

Ключові слова: інформаційний простір, інформаційна війна, російська агресія, інформаційна безпека, виклики, трансформація.

5. Галіпчак В. Державно-правовий механізм інформаційної безпеки України в умовах російської агресії. *Політикус*. 2023. №5. С. 19-24.

DOI <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2023-5.3>

URL: <http://politicus.od.ua/index.php/2023-ukr?id=66>

Ключові слова: інформаційна безпека, інформаційний простір, інформаційна загроза, кібербезпека, державно-правовий механізм, російська агресія.

6. Галіпчак В. Сучасні виклики та стратегії забезпечення інформаційної безпеки України в умовах російської агресії: перспективи та завдання. *Науковий журнал «Регіональні студії»*. 2023. №35. С. 65-70.

DOI <https://doi.org/10.32782/2663-6170/2023.35.10>

URL: <http://regionalstudies.uzhnu.uz.ua/index.php/35>

Ключові слова: інформаційна безпека, інформаційний простір, інформаційна загроза, стратегії інформаційної безпеки, інформаційна загроза, кіберзагрози, гібридна війна, російська агресія.

Статті у періодичних наукових виданнях інших держав, включених до міжнародних наукометричних баз:

7. Slobodianiuk A., Vonsovych S., Bezzerovska-Chmil O., Nykorovych Y., Halipchak V. Political aspects of decision-making. *AD ALTA: Journal of Interdisciplinary Research. Web of Science. The Czech Republic*. 2023. Volume 13. Issue 2. Page 23-26.

URL: https://www.magnanimitas.cz/ADALTA/130236/papers/A_04.pdf

ISSN 1804-7890

Key words: political sciences, decision-making, authority, democracy, decisionmaking theory, multi-criteria analysis, risk management, voting theory, justice, public, corruption, lobbying, international relations, regional development, effective administration.

Список публікацій здобувача, які додатково відображають наукові результати дисертації:

8. Галіпчак В. Здійснення інформаційної політики євроінтеграції. Безпека інформаційного суспільства ЄС. *Прикарпатський вісник НТШ. Думка*. 2021. №5. С. 21-24.

9. Галіпчак В. Державно правовий механізм забезпечення інформаційної безпеки. *Матеріали III Всеукраїнської науково-практичної конференції «Політичні процеси сучасності: глобальний та регіональний вимір» (м.Івано-Франківськ, 27-28 травня 2021р.)*. Івано-Франківськ: Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, 2021.

10. Галіпчак В. Основні методологічні засади поняття національної безпеки: інформаційний вимір. *POLITIA. Вісник наукових робіт молодих вчених*. Івано-Франківськ: ЯРИНА, 2023. Вип. 5. С. 192–225.

[URL:https://krip.pnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/121/2023/04/politia-5.pdf](https://krip.pnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/121/2023/04/politia-5.pdf)

11. Галіпчак В. Державно-правовий механізм здійснення інформаційної безпеки: агенти і методи впливу. *Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції « Теоретичні та практичні аспекти політичного розвитку в Україні і світі в умовах повномасштабної російсько-української війни (пам'яті Любомири Мандзій)» (м.Львів, 10 травня 2023р.)*. Львів: Львівський національний університет імені Івана Франка, 2023. С. 40-42.

[URL:https://filos.lnu.edu.ua/wpcontent/uploads/2023/05/Conf_Program_May23.pdf](https://filos.lnu.edu.ua/wpcontent/uploads/2023/05/Conf_Program_May23.pdf)

12. Галіпчак В. Роль інституційних механізмів у забезпеченні інформаційної безпеки: аспекти управління та взаємодії. *IX Міжнародна науково-практична конференція «Практичні та теоретичні питання розвитку науки та освіти» (м. Львів, 29-30 жовтня 2023 року)*. Львів: Львівський науковий форум, 2023р. С. 35-37.

[URL:http://www.lviv-forum.inf.ua/save/2023/29-30.10/Збірник.pdf](http://www.lviv-forum.inf.ua/save/2023/29-30.10/Збірник.pdf)

13. Галіпчак В. Вплив інформаційних технологій на захист національних інтересів в Україні: виклики та можливості. *X Міжнародна науково-практична конференція «Пріоритетні шляхи розвитку науки і освіти» (м. Львів, 29-30 листопада 2023 року)*. Львів: Львівський науковий форум, 2023р. С. 70-73.

[URL:http://www.lviv-forum.inf.ua/save/2023/29-30.11/Збірник.pdf](http://www.lviv-forum.inf.ua/save/2023/29-30.11/Збірник.pdf)

ВВАЖАТИ:

1. що дисертаційна робота Галіпчака В.Д. «Інституційні чинники інформаційно-безпекової політики України в умовах воєнного стану» є завершеною науковою працею, у якій розв'язано конкретне наукове завдання щодо ролі інституційних чинників інформаційно-безпекової політики України в умовах воєнного, що має важливе значення для політологічної науки.

2. За темою дисертації опубліковано 13 наукових публікацій, в яких повністю відображені основні результати дисертації, з них 6 статей у наукових фахових виданнях України та 1 стаття у іноземному виданні, яка входить до міжнародних наукометричних баз.

3. Дисертація відповідає вимогам наказу МОН України № 40 від 12 січня 2017 р. (зі змінами) «Про затвердження вимог до оформлення дисертації», Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії Постанова Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 (зі змінами).

РЕКОМЕНДУВАТИ дисертаційну роботу «Інституційні чинники інформаційно-безпекової політики України в умовах воєнного стану», подану Галіпчаком Володимиром Дмитровичем на здобуття ступеня доктора філософії, для подання до розгляду та захисту у спеціалізованій вченій раді Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.

Розглянувши заяви і документи голови СВР, рецензентів і опонентів та встановивши, що подані документи відповідають вимогам до членів спеціалізованої вченої ради згідно Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії Постанова Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 (зі змінами).

Пропонувати вченій раді Університету призначити наступний склад разової ради:

Головою разової спеціалізованої вченої ради:

Дерев'янка Сергія Мироновича, доктора політичних наук, професора кафедри політичних наук Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.

1. Biliusov, Yevhen; Chyzhov, Denys; Osaulenko, Andriy; Perelyhina, Raisa; Derevianko, Serhii. International institution in the mechanism for the protection of human rights and freedoms in the national security context. *Revista Cuestiones Políticas, Volumen 40, Número 73. Julio – Diciembre, 2022*: pp. 108–127. (Web of Science)

DOI: <https://doi.org/10.46398/cuestpol.4073.05>

URL: <https://www.webofscience.com/wos/woscc/fullrecord/WOS:000837182800>

007

ISSN 2542-3185

Keywords: international court, international, organizations, national security, international community, global protection.

2. Дерев'янка С. М. Гібридна війна: інформаційно-безпековий вимір. *Вісник Прикарпатського університету. Серія: Політологія*, 2024, Вип. 18, с. 101–113.

DOI: <https://doi.org/10.32782/2312-1815/2024-18-11>

URL: <https://journals.pnu.if.ua/index.php/politology/article/view/148/145>

Ключові слова: аналітичні центри, гібридна війна, інформаційна безпека, інформаційна війна, інформаційний простір, інформаційно-безпекова політика, європейська інтеграція, медіа, національна безпека, політична експертиза.

3. Дерев'янка С. Безпекові виклики для територіальних громад в умовах війни: внутрішньо переміщені особи. *Координати публічного управління*. Електронне наукове фахове видання. 2024. № 1 (2). С. 102–123.

DOI: <https://doi.org/10.62664/cpa.2024.01.05>

URL: <https://kpu-journal.com.ua/index.php/journal/article/view/18>

Ключові слова: безпека громад, війна, внутрішньо переміщені особи (ВПО), державна міграційна політика, міграційні процеси, місцеве самоврядування, національна безпека, права громадян, правовий режим воєнного стану, територіальні громади.

Рецензентами:

Кобець Юлію Василівну, кандидата політичних наук, доцента кафедри політичних наук Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.

1. Ломака І.І., Липчук О.І., Кобець Ю.В. Інформаційна безпека держави: теоретико-методологічні засади та особливості в умовах збройного конфлікту. *Науковий журнал «Регіональні студії»*. 2023. №31. С. 113-118.

DOI: <https://doi.org/10.32782/2663-6170/2022.31.21>

URL: <http://regionalstudies.uzhnu.uz.ua/archive/31/21.pdf>

Ключові слова: інформація, інформаційна безпека, держава, національна безпека, інформаційний простір, інформаційна політика, інформаційні загрози.

2. Кобець Ю. Особливості розгортання та типологізація способів ведення сучасної війни. *Вісник Прикарпатського університету. Серія: Політологія*, 2024, Вип. 17, с.59-66.

DOI: <https://doi.org/10.32782/2312-1815/2024-17-8>

URL <https://journals.pnu.if.ua/index.php/politology/article/view/115/113>

Ключові слова: війна, гібридна війна, мережево-центрична війна, збройний конфлікт.

3. Кобець Ю.В. Управління системою національної безпеки в умовах воєнно-політичного конфлікту. *Грані: науково-теоретичний альманах*. 2021. № 9. С.26-34.

DOI: <https://doi.org/10.15421/172191>

URL <https://grani.org.ua/index.php/journal/article/view/1697/1672>

Ключові слова: воєнно-політичний конфлікт, гібридна війна, національна безпека, національний інтерес, система національної безпеки.

Матвієнків Світлану Миколаївну, кандидата політичних наук, доцента кафедри політичних наук Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.

1. Klymonchuk, V., Matviienkiv, S., Boychuk, I., Dotsiak, I., & Trebyk, L. (2023). The role of mass media in the information security public management system: El papel

de los medios de comunicación en el sistema de gestión pública de la seguridad de la información. *Cuestiones Políticas*, 41(78), 612-627. (Web of Science)

DOI <https://doi.org/10.46398/cuestpol.4178.42>

URL: <https://produccioncientificaluz.org/index.php/cuestiones/article/view/40690>

ISSN 0798-1406

Keywords: media; public management; information security; medialiteracy; disinformation.

2. Матвієнків С.М., Вдовичин О.С. Роль державної інформаційної політики в євроінтеграційних процесах України: виклики та перспективи. *Політикус*. 2024. №5. С. 89-93.

DOI <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2024-5.13>

URL <https://www.webofscience.com/wos/woscc/full-record/WOS:001061870200039>

Ключові слова: інформація, євроінтеграція, інформаційна політика, держава, інформаційний простір, України, ЄС.

3. Анісімович-Шевчук О., Матвієнків С. Система забезпечення інформаційної безпеки держави в умовах широкомасштабного вторгнення російських військ в Україну. *Вісник Львівського університету. Серія філософсько-політологічні студії*. 2024. Випуск 55. С. 231-239.

DOI <https://doi.org/10.30970/PPS.2024.55.28>

URL <http://fps-visnyk.lnu.lviv.ua/uk/2024-55>

Ключові слова: інформаційна безпека, інформація, комунікація, війна, інформаційно-комунікаційний простір, інформаційно-комунікаційна інфраструктура та ресурси, органи державної влади, національна безпека.

Офіційними опонентами:

Ротар Наталію Юріївну, доктора політичних наук, професора кафедри політології та державного управління Чернівецького національного університету ім. Ю.Федьковича.

1. Ротар Н. Формування політики захисту електоральної моделі політичної участі від дезінформаційних впливів (на прикладі політики Європейського Союзу). *Історико-політичні проблеми сучасного світу*. 2021. № 43, с.179–193.

DOI: <https://doi.org/10.31861/mhpi2021.43.179-193>

URL <https://mhpi.chnu.edu.ua/mhpi/article/view/225/220>

Ключові слова: політична участь, електоральна модель політичної участі, Європейський Союз, дезінформація, політика протидії дезінформації.

2. Ротар Н. Процедурні аспекти використання діалогової моделі політичної участі в ЄС: рівень Європейського Парламенту. *Історико-політичні проблеми сучасного світу*. 2021. № 44, с.78–90.

DOI: <https://doi.org/10.31861/mhpi2021.44.78-90>

URL <https://mhpi.chnu.edu.ua/mhpi/article/view/202/197>

Ключові слова: демократія участі, діалогова модель політичної участі, петиція, Європейський Союз, Європейський парламент.

3. Ротар Н. Діджиталізація політичної участі громадян Європейського Союзу як інструмент подолання дефіциту демократії. *Історико-політичні проблеми сучасного світу*. 2022. № 45, с.163–175.

DOI: <https://doi.org/10.31861/mhpi2022.45.163-175>

URL <https://mhpi.chnu.edu.ua/mhpi/article/view/186/181>

Ключові слова: політична участь, дефіцит демократії, Європейський Союз, діджиталізація демократії, електронна участь.

Смолянюка Володимира Федоровича - доктора політичних наук, професора, головного наукового співробітника Военної академія імені Євгенія Березняка.

1. Ablazov I., Harkavyi Y., Mokliak S., Rubel K., Smolianiuk V. (2023). Information Security of the State Under Conditions of Hybrid Warfare: Mechanisms of Ensuring. *Khazar Journal of Humanities and Social Sciences*. Volume 26, Number 1, Special Issue, Pages 51-63. (Web of Science)

DOI <https://doi.org/10.5782/.kjhss.2023.51.63>

URL <https://www.webofscience.com/wos/woscc/full-record/WOS:000995527200004>

ISSN 2223-2613

Keywords: Information security, hybrid warfare, protection against, illegal information, security management, management systems

2. Reznikova O., Smolianiuk V. (2023). Conceptual Issues of National Security Policy-Making Under Uncertainty. *Politologija*. Volume 111, Number 3, Pages 41-73. (Scopus)

DOI <https://doi.org/10.15388/Polit.2023.111.2>

URL <https://www.scopus.com/pages/publications/851750765563>

ISSN 13921681

Keywords: national security; paradigm; resilience; state policy; uncertainty

3. Мокляк С. П., Смолянчук В. Ф., Буданов К. О. Європейська безпека після припинення російсько-української війни: деякі прогнози. *Національні інтереси України*. 2025. №2(7). С. 1180-1191.

DOI [https://doi.org/10.52058/3041-1793-2025-2\(7\)-1180-1191](https://doi.org/10.52058/3041-1793-2025-2(7)-1180-1191)

URL <http://perspectives.pp.ua/index.php/niu/article/view/20098/20071>

Ключові слова: європейська безпека, Україна, Росія, російсько-українська війна, гібридна війна, національні інтереси, національна безпека, геополітика, міжнародне середовище, НАТО, Євросоюз, держава, демократія, авторитаризм.

Голова фахового семінару:

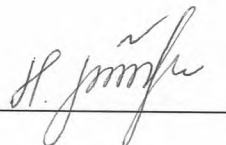
доктор політичних наук, професор,
завідувач кафедри політичних наук

Іван МОНОЛАТІЙ

Секретар фахового семінару:

кандидат політичних наук, доцент
кафедри політичних наук

Оксана ЛИПЧУК